

แม่น้ำกกไหลเรื่อยราวเหน้อยอ่อน
วกยอกย้อนเลียบรายตามชายฝั่ง
น้ำสาดทรายเสียงซ่าเพราะน้ำฟัง
เหมือนมนต์ขลังกล่อมขวัญนิรันตร

จำวันอันอุ่นใจได้ไหมขวัญ
เราเคยท่องเพียวกันเมื่อวันก่อน
ภาพน้องยิ้มติดต่อก่ออาวรณ์
ใจจึงอ่อนไม่อยากจะจากไป

“ถ้าแม่น้ำเลือกได้คงใจพี่
จะไปพันที่นั่นหาไม่
จะยืนชมขวัญตาผู้ยาใจ
กว่าจะได้สวมกอดแม่ยอศรี”

เคยวนอยู่ไกลมากจากที่นี้
ที่ที่ความคิดถึงนั้นซึ่งหนัก
ความห่วงหวนนั้นหนักก่อนนี้
ยิ่งความภักดีนั้นยิ่งมั่นคง

ขอเทพแห่งละหานธารแม่กก
ช่วยบ้องปกความหวังดังประสงค์
แม่น้ำธารน้ำสายนี้มีขลุ่ย
รักเราจงอย่าได้เป็นคล้ายธาร

ธารน้ำใจใสพิสุทธิ์อย่าหยุดยั้ง
เพื่อประทั้งชีฟเราสองพ้องความหวาน
พี่รักน้องน้องรักพี่ให้นาน
ยิ่งวันผ่านยิ่งรักเพิ่มเติมตามกัน

แม่น้ำกกไหลเรื่อยอย่างเอื่อยอ่อน
ยังเป็นรอยสกลในความฝัน
พี่ส่งดาวพราวฟ้ามาทุกวัน
มาปลอบขวัญว่า... พรุ่งนี้พี่จะมา

ลำนำ ..... ลำนำแห่งความรัก